

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
Одељење у Крагујевцу
I-3 Уп 105/16
Дана 13.12.2017.године
Београд

Управни суд, у већу састављеном од судија: Љиљане Петровић, председника већа, мр Николе Китаровића и Мирјане Вулић, чланова већа, са судским саветником Биљаном Стојановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ..., кога заступа пуномоћник адвокат Милан В. Лазаревић из Београда, Џорџа Вашингтона 42, за понављање судског поступка правноснажно завршеног пресудом Управног суда 19 У 10694/10 (2009) од 19.02.2010. године, у предмету радног односа, у нејавној седници већа, одржаној дана 13.12.2017. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Тужба СЕ ОДБАЦУЈЕ.

Образложење

Пресудом Управног суда 19 У 10694/10 (2009) од 19.02.2010. године одбијена је тужба тужиоца поднета против решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије-Кабинета министра ... број ... од 16.06.2009. године, којим је тужиоцу, раднику Министарства унутрашњих послова Републике Србије-Полицијске управе у Јагодини, престао радни однос са 22.06.2009.године, због безбедносних сметњи.

Тужбом поднетом Управном суду дана 10.08.2016.године, преко пуномоћника, тужилац је тражио понављање судског поступка завршеног правноснажном пресудом Управног суда 19 У 10694/10 (2009) од 19.02.2010. године, на основу члана 56. став 1. тачка 7. и члана 57. Закона о управним споровима, наводећи да је пресудом Европског суда за људска права у Стразбуру од 12.01.2016.године, која је објављена у "Службеном гласнику РС бр. 53/16" од 07.06.2016. године, утврђена повреда људских права полицајаца чији је радни однос престао због покретања и вођења кривичног поступка, а који су касније ослобођени кривичне одговорности, те према становишту Европског суда за људска права ослобођеним полицајцима мора бити омогућено поновно запослење у полицији. Даље, је навео да је решењем МУП-а ... број ... од 16.06.2009.године утврђено да тужиоцу престаје радни однос са 22.06.2009.године, због тога што је против њега покренут кривични поступак због кривичног дела чије се гоњење предузима по службеној дужности, а за које је касније донета ослобађајућа пресуда Општинског суда у Јагодини К-498/10 од 12.07.2002.године. С обзиром да је до престанка радног односа тужиоца дошло

искључиво због покретања кривичног поступка и да је тужилац правноснажно ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело због којег му је престао радни однос, тужилац предлаже да Управни суд у смислу члана 63. Закона о управним споровима, после поновљеног поступка, донесе пресуду којом се тужба уважава и преиначује пресуда Управног суда 19 У 10694/10 (2009) од 19.02.2010. године и ништи решење Министарства унутрашњих послова Републике Србије ... број ... од 16.06.2009.године, којим је тужиоцу утврђен престанак радног односа са 22.06.2009.године, због безбедносних сметњи и предмет враћа првостепеном органу управе на поновни поступак, као и да се обавезе тужени да тужиоцу накнади трошкове управног спора.

У поступку испитивања поднете тужбе за понављање поступка, Управни суд је нашао да тужбу треба одбацити, јер тужилац није учинио вероватним постојање законског основа за понављање судског поступка.

Одредбом члана 56. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр. 111/09) прописано је да ће се поступак завршен правоснажном пресудом или решењем суда поновити по тужби странке: 1) ако странка сазна за нове чињенице, или нађе или стекне могућност да употреби нове доказе на основу којих би спор био повољније решен за њу да су те чињенице, односно докази били изнети или употребљени у ранијем судском поступку; 2) ако је до судске одлуке дошло услед кривичног дела судије или запосленог у суду, или је одлука издејствована преварном радњом заступника или пуномоћника странке, његовог противника или противничког заступника или пуномоћника, а таква радња представља кривично дело; 3) ако је судска одлука заснована на пресуди донетој у казненој или грађанској ствари, а та пресуда је касније укинута другом правноснажном судском одлуком; 4) ако је исправа на којој се заснива судска одлука лажна или лажно преиначена, или ако је сведок, вештак или странка, приликом саслушања пред судом, дала лажан исказ, а одлука суда се заснива на том исказу; 5) ако странка нађе или стекне могућност да употреби ранију судску одлуку донету у истом управном спору; 6) ако заинтересованом лицу није омогућено да учествује у управном спору и 7) ако став из накнадно донете одлуке Европског суда за људска права у истој ствари може да буде од утицаја на законитост правоснажно окончаног судског поступка.

Одредбом члана 59. истог закона прописано је да се у тужби за понављање поступка мора нарочито навести: судска одлука донета у поступку чије се понављање тражи, законски разлог понављања (члан 56.) и докази, односно околности које чине вероватним постојање тог основа, околности из којих произлази да је тужба поднета у законском року и чиме се то доказује, у ком правцу и обиму се предлаже измена судске одлуке донете у поступку чије се понављање тражи, а одредбом члана 60. да ће суд решењем одбацити тужбу за понављање поступка, ако утврди да је тужбу поднело неовлашћено лице или да тужба није благовремена или да странка није учинила бар вероватним постојање законског основа за понављање поступка.

Према стању у списима 19 У. 10694/10 (2009), Управни суд је поступак у том предмету завршио доношењем пресуде од 19.02.2010. године, којом је одбијена тужба тужиоца поднета ради поништаја решења Министарства унутрашњих послова

Републике Србије Кабинета министра ... број ... од 16.06.2009. године којим је тужиоцу престао радни однос због безбедносних сметњи, а које решење је донето у поступку у коме је утврђено да су настале безбедносне сметње из члана 111. Закона о полицији (“Службени гласник РС” бр. 101/05), због којих са тужиоцем не би био заснован радни однос у Министарству унутрашњих послова РС, да су у време заснивања радног односа постојале, а не на основу чињенице да је тужилац одговоран за кривично дело које му је стављено на терет. По оцени Управног суда одлука о тужичевој кривици није била од утицаја на доношење решења о престанку радног односа због безбедносних сметњи из члана 111. Закона о полицији, већ радни однос по наведеном члану закона престаје самом чињеницом покретања кривичног поступка, због кривичног дела за које се гони по службеној дужности. Како је у конкретном случају тужилац предлог за понављање поступка поднео на основу одредбе члана 56. став 1. тачка 7. Закона о управним споровима и имајући у виду приложену одлуку Европског суда за људска права “Милојевић и др. против Србије” од 12.01.2016. године, Управни суд налази да је неутемељено позивање тужиоца на означену одлуку, будући да та одлука није донета у истој ствари да би став који је заузет у одлуци могао да буде од утицаја на законитост правоснажно окончаног судског поступка. Наиме, ова одлука као и одлуке Уставног суда Републике Србије Уж. 1757/2009 од 17.09.2012. године (Радовановић против Србије), и Уж. 753/08 од 19.01.2011. године (Стефановић против Србије), на коју судску праксу се у својој одлуци позвао Европски суд за људска права се односе на примену одредбе члана 45. Закона о унутрашњим пословима (“Службени гласник РС” бр. 44/91 ... 106/03), док је пресуда Управног суда у односу на коју се понављање судског поступка тражи, заснована на оцени законитости решења донетог основном одредби члана 168. у вези са чланом 111. Закона о полицији (“Службени гласник РС” бр. 111/05). Стога се не ради о одлуци донетој у истој ствари у смислу одредбе чл. 56. став 1. тачка 7. Закона о управним споровима, будући да наведеним одредбама члана 45. Закона о унутрашњим пословима и члана 168. Закона о полицији (који је у међувремену престао да важи, изменом закона објављеном у “Службеном гласнику РС” бр. 92/11), разлози за престанак радног односа и овлашћења надлежног органа да оцени постојање услова за престанак радног односа запосленог у Министарству унутрашњих послова, нису на идентичан начин били решени.

Следом изложеног, налазећи да тужилац није учинио вероватним постојање законског основа за понављање управно-судског поступка, Управни суд је применом одредбе члана 60. Закона о управним споровима, донео одлуку као у диспозитиву решења. С обзиром да је тужба одбачена, то суд није ни одлучивао о траженим трошковима.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 13.12.2017. године, I-3 Уп 105/16

Записничар
Биљана Стојановић, с.р.

Председник већа-судија
Љиљана Петровић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БТ